

[Bjørn Poulsen]

Jeg glæder mig til om et år eller to at høre begrundelserne fra borgerligt hold, når vi konstaterer, at det ikke har givet en eneste arbejdsplads. Det bliver interessant at høre, hvad der så siges som årsagen til det. Men det må vi jo så lade fremtiden vise. Vi er bare spændte på at høre forklaringen.

Glistrup (FP):

Hvis der skulle ske det uventede, at nogen som helst på noget som helst tidspunkt gav sig til at tænke over hr. Lykketofts forslag og den begrundelse, som hr. Lykketoft nu har givet sit forslag, vil den pågældende meget hurtigt komme til det klare og uafdisputerlige resultat, at der her er tale om en danmarkshistorie, i hvert tilfælde for tiden siden sjette Frederiks dage, i retning af fuldstændig bagudrettet, mørk, reaktionær, demagogisk konservatisme. Det er så fuldstændig forrykt – håber jeg jeg har lov til at sige om noget så vanvittigt som hr. Lykketofts forslag – at begynde at argumentere ud fra, om man giver en skattelettelse af større eller mindre grad.

Hvis det i sig selv skulle være urimeligt at give en skattelettelse på 1 mio. kr., 2 mio. kr. eller 3 mio. kr., er det, fordi man i den grad lever i en gammel tidsfordom, at man tror, at den skatteskala, vi har i øjeblikket, er rigtig. En skattelettelse er simpelt hen differencen imellem, hvor meget skatten er efter den nugældende skala, og hvor meget skatten vil blive efter den skala, der er foreslået i dette tilfælde her i L 83.

Den difference bliver selvfølgelig desto større, jo mere misvisende og forkert den nuværende skala er. Det er kun, hvis man på ærkekonserver vis kanoniserer den nuværende skatteskala til at være det absolut mest ophøjede vidomsprodukt. Når jeg så fortæller – hvad hr. Lykketoft nok ved – at den nuværende skatteskala på dette område er gennemført af hr. Hjortnæs, vil hr. Lykketoft sikkert meget hurtigt kunne forstå, at der ikke er tale om det store geniale udgangspunkt af visdom, om hvilken man kan sige, at jo mere man afviger fra denne visdom, som hr. Hjortnæs fandt frem til i december 1979, jo mere afviger man fra det, der må være den fornuftige lovgivning.

Kernen er simpelt hen, at på grund af den – og så kan vi roligt bruge hr. Erling Olsens ord – groft ekspropriative lovgivning, som hr. Hjortnæs gennemførte som skatteminister i decem-

ber måned 1979, har de pågældende stakkels mennesker, som hr. Lykketoft talte om, betalt alt, alt for urimelig meget i formueskat igennem disse mange, mange år, hvor de altså nu får en sølle kompensation i form af de tal, som hr. Lykketoft nævnte.

Under alle omstændigheder er situationen den, at selv om dette land kunne bære en høj formueskat i 1979, efter at der i den grad er blevet ødslet i de mellemliggende ni år med gældsætninger til udlandet, hvor tingene er blevet åbnet i forhold til udlandet, med, at man frit kan rejse ud, så er det, selv om man måtte anerkende, at der skulle være en gnist af genialitet i skatteskalaen, som den blev gennemført i december 1979, ikke det, vi lovgiver om. Vi lovgiver om fremtiden, om et tidspunkt, hvor dansk produktionsliv stilles over for ganske enorme udfordringer. De mennesker, der skal være drivkraften, er fremtidens Mads Clausen'er og fremtidens Tietgen'er, fremtidens Thrige'er osv., hvor de pågældende mennesker har en meget, meget stor fristelse til rent faktisk at rejse til udlandet, fordi både teknologi, uddannelse og det indre marked skabes dér. Under alle omstændigheder er det betragtninger af den art, man skal ind på, når man skal overveje, hvorvidt man skal lave en formueskatteskala af den ene eller anden art for 1989 og følgende år, hvorimod det er totalt uinteressant, det, som er det eneste, hr. Lykketoft overhovedet beskæftiger sig med, nemlig at sammenligne den nuværende skatteskala med, hvordan det har været i tidligere år.

Det er måske ikke så mærkeligt, at netop hr. Lykketoft gør sig skyldig i denne fuldstændig fundamentale tankebrist, for hr. Lykketoft har absolut ikke været trænet i, hvordan man gennemfører skattelettelser. Det er ikke ligefrem på det, hr. Lykketoft har indhentet sin praktiske ekspertise. Derfor tror han uden videre, at man kan overføre fra hr. Lykketofts ekspert- og specialismråde, nemlig skatteforhøjelser, det samme, når man kommer over til noget, der er så fuldstændig nyt og jomfrueligt og uopdyrket land for hr. Lykketoft som skattelettelser.

Det er selvfølgelig rigtigt, at hvis nogle mennesker har indrettet sig efter at skulle betale et bestemt beløb i skat, f.eks. betale 100.000 kr. for nu at gå ind i de størrelsesordener, som hr. Lykketoft anvender, er det fra det ene år til det andet pludselig at skulle gå fra 100.000 kr. til